



בתי-המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

בעניין: 1. בן יעקב עדי

2. בן יעקב רונית

3. בן יעקב עוזי

התובעים

ע"י ב"כ עו"ד אבן צור

נגד

1. קאנטרי קלאב גלי הדר

2. מעלה הדר בע"מ

3. הכשרת הישוב חב' לביטוח בע"מ

הנתבעות

ע"י ב"כ עו"ד קלטניק

שרה טסלר

צד ג'

ע"י ב"כ עו"ד אבן צור

פסק דין

1
2
3
4 תובענה לפיצוי בגין נזקי גוף. הצדדים לתביעה חלוקים על הנזק בלבד. הצדדים להודעת צד ג'
5 חלוקים על החבות.

רקע

6
7
8 1. התובעת, ילידת 1994, הגיעה לבריכת נתבעות 1 ו- 2 [להלן – "הבריכה"] ביום 2.7.02, במהלך
9 החופש הגדול, מלווה לבקשת הוריה בצד ג', אמו של חבר לכתה [להלן – "המלווה" ו- "החבר"].
10 התובעת והחבר השתעשעו בבריכה. בשלב כלשהו יצאה התובעת מהבריכה ורצה לכיוון
11 הקפיטריה. לפתע התנגשה התובעת בדלת זכוכית שהייתה במקום, הדלת התנפצה ורסיסי זכוכית
12 חדרו לחלקי גופה השונים של התובעת, בעיקר לרגל ימין, לכל אורכה. התובעת חשה שהיא "ממש
13 משופדת לזכוכיות של הדלת" והיה צורך בשחרורה מהן על ידי אנשים שנזעקו למקום [להלן –
14 "הדלת" ו- "התאונה"]. לא היה זה ביקורה הראשון של התובעת בבריכה והיא כבר ביקרה
15 במקום בעבר וידעה כי במקום קיימת דלת זכוכית, אך עובר לתאונה לא ראתה את הדלת והייתה
16 בטוחה שמדובר במעבר חופשי וכי הדלת הייתה פתוחה כמו במקרים קודמים. הנתבעות מסכימות



בתי-המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

- 1 כי הדלת לא הייתה בטיחותית במובן זה שלא הייתה מחוסמת [זכוכית עבה] בעת התאונה ובעצם
- 2 הודאתן בחבות, מסכימות גם לקיומו של קשר סיבתי לכל דבר ועניין בין היעדר החיסום לבין
- 3 התאונה והנזקים שבאו על התובעת.
- 4
- 5 2. בעת התאונה ועובר לה, ישבה המלווה בכיסא ליד הבריכה. ממקום ישיבתה ניתן לראות את
- 6 הדלת, המצויה מטרים ספורים ממדרגות הבריכה. המלווה ראתה את התובעת הולכת או רצה
- 7 לכיוון הדלת, אך את התאונה עצמה לא ראתה, אלא שמעה רעש ורק אז הסתכלה.
- 8
- 9 3. מיד לאחר התאונה פונתה התובעת לבית חולים אסף הרופא. בבית החולים אובחנו אצלה חתך
- 10 עמוק בעכוז ימין עם חיתוך חלקי של שרירים, חתך עמוק בירך ימין עם חיתוך השריר הארבע
- 11 ראשי, חתך עמוק בברך ימין עם חזירה למפרק, חתך אלכסוני בקדמת שוק ימין עם פגיעה חלקית
- 12 בשרירים וחתכים באצבעות רביעית וחמישית של כף יד שמאל. התובעת שהתה תחילה בחדר
- 13 הטראומה, סבלה מכאבים עזים ולאחר מספר שעות נותחה בהרדמה מלאה, משך מספר שעות
- 14 לשם הטריית החתכים, רביזיה, תפירה שלהם, פסציוטומיה קדמית בשוק ימין וקיבוע רגל ימין
- 15 בסד גבס. ביום 14.7.02, לאחר 12 ימי אשפוז, שוחררה התובעת לביתה עם המלצות לטיפול
- 16 פיזיותראפיה, הימנעות מחשיפה לשמש, שימוש במשככי כאבים והמשך מעקב רפואי.
- 17
- 18 4. התובעת שבה ללימודים עם פתיחת שנת הלימודים ב – 1.9.02.
- 19
- 20 5. ביום 29.9.02 אושפזה התובעת בבית החולים פעם נוספת למשך יום אחד, הפעם לשם הוצאת
- 21 גוף זר מהאצבע הרביעית הפגועה. התובעת נותחה שוב בהרדמה מלאה, הטיפול צלח והיא
- 22 שוחררה לביתה.
- 23
- 24 6. לאחר התאונה, בין יולי לאוקטובר 2002, ביקרה התובעת אצל פסיכולוגית ועברה טיפולי
- 25 פיזיותראפיה.
- 26
- 27 7. כיום, התובעת בת כ – 14.5, תלמידה מצטיינת בכתה ט' ומשחקת מספר פעמים בשבוע כדוריד
- 28 במועדון מכבי ראשון לציון. התובעת נסעה כחודש וחצי לאחר התאונה להולנד. במהלך ניהול



בתי-המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

- 1 התיביעה, נבחרה התובעת ביחד עם עוד 17 ילדים מבית ספרה לצאת למשלחת נוער בארה"ב [מתוך
2 כ - 120 תלמידי השכבה שלה].
3
- 4 8. כתוצאה מהתאונה ומפגיעותיה, נותרו לתובעת צלקות גוף מכערות במידה ניכרת לאורך רגלה
5 וישבנה הימניים. בתחתית שוק ימין של התובעת קיימת מעין בליטה [להלן - "הצלקות"].
6 בהסכמת הצדדים הציגה התובעת את הצלקות לעיני בית המשפט בלשכה [בנוכחות אמה, ב"כ
7 הנתבעות ובית המשפט]. אכן מדובר בצלקות גוף מכערות במידה ניכרת. אין חולק כי למרבה
8 הצער, לא צפוי שיפור כלשהו במראה הצלקות. הצדדים הסכימו כי נכותה הרפואית של התובעת
9 לאור זאת עומדת על 18%, לפי תקנה 75 [1] ג] לתקנות הביטוח הלאומי [קביעת דרגת נכות לנפגעי
10 עבודה] התשט"ז - 1956 [מתואמת].
11
- 12 המחלוקות ביחסי התובעים - הנתבעות
- 13 9. הצדדים חלוקים בעיקר סביב אבות הנזק של הפסדי השתכרות או כושר השתכרות לעתיד
14 וכאב וסבל.
15
- 16 10. לעניין הפסדי השתכרות - טוענת התובעת כי יש להביא בחשבון את מינה, את מניעתה לעסוק
17 במקצועות מסוימים מחייבים חשיפה לשמש או לאנשים וכן הירתעות מסוימת של אנשים
18 להעסיקה בעתיד הכל עקב הצלקות. הנתבעות טוענות כי מדובר בנכות אסתטית בלבד, במקומות
19 מוצנעים, כי התובעת תלמידה מצטיינת ופעילה, נהנית מחוסן נפשי, חברתי ופיסי, כי היא חושפת
20 את גופה, למשל במשחקי הכדוריד וכי אין לייחס לצלקות משמעות תפקודית כלשהי. עוד טוענת
21 היא כי חזקה על התובעת שתנתב עצמה למקצועות שאינם מחייבים חשיפת הצלקות. על התובעת
22 למצוא את תרופתה במסגרת אב הנזק של כאב וסבל.
23
- 24 11. לעניין כאב וסבל - טוענת התובעת כי נוכח סבלה בעבר ובעתיד, צלקותיה בזמן ההחלמה כמו
25 גם קיומן בעתיד, בפרט מיקומן, יש לפצותה על פי פסיקה שהמציאה בסדרי גודל של 350,000 -
26 600,000 ₪. הנתבעות טוענות כי התובעת חזרה כבר לאחר התאונה לתפקוד רגיל, היא נהנית
27 כאמור מחוסן בכל המישורים, כי יש להביא בחשבון את מיקומן המוצנע של הצלקות ומציעה
28 לפצותה לפי 150% מנוסחת הפיצוי בתקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים [חישוב פיצויים בשל
29 נזק שאינו נזק ממון] תשל"ו - 1976 [להלן - "תקנות הפיצויים"].



בתי-המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

1
 2 **דיון**
 3 12. הוצאות ועזרת זולת לעבר – מדובר באב נזק מיוחד שיש להוכיח לא רק את קיומו אלא גם
 4 את שיעורו. יחד עם זאת, במקרים המתאימים, בהינתן צרכי הניזוק, מוסמך בית המשפט לפסוק
 5 סכומים על דרך האומדן, גם ללא אסמכתאות כגון קבלות וכדומה.
 6
 7 התובעת נזקקה למשככי כאבים, להוצאות רפואיות, לרבות טיפול פסיכולוגי, לנסיעות ולסיוע
 8 הוריה, בפרט בגילה ואני סבורה כי צרכים אלו באו לידי ביטוי בנסיבות דווקא לאחר שחרורה
 9 מבית החולים. אכן הוצאות רפואיות אמורות להיות מכוסות במסגרת חוק ביטוח בריאות
 10 ממלכתי תשנ"ד – 1984, אך לעיתים, לא ניתן כיסוי מלא לכל הוצאה והוצאה וקיימות גם הוצאות
 11 לשם נסיעות וניידות שאינן מכוסות כלל. מאידך יש להביא בחשבון כי התובעת שבה ללימודים
 12 סדירים בחלוף כחודשיים מהתאונה ועם פתיחת שנת הלימודים ויש בכך להעיד על הגברת
 13 עצמאותה כמו גם הפחתה בצרכיה אלה. אני פוסקת לתובעת בגין אבות נזק אלו – 6,000 ₪.
 14
 15 13. הפסדי השתכרות וכושר השתכרות לעתיד – התובעת שבה לתפקוד מלא ורגיל בתחומי
 16 החברה, הלימודים והבית כבר בחלוף כ- 3 חודשים מהתאונה. כך עולה מ"סיכום התערבות"
 17 החתום על ידי הפסיכולוגית מיום 14.10.02. התובעת אמנם הוטרדה מאי חזרת האצבע למצבה
 18 קודם לתאונה אך בעידוד ובתרגול של הפסיכולוגית במועד ה"סיכום" עמה מ- 16.10.02, יישרה
 19 את האצבע. מסמכים אלו הוגשו על ידי התובעת עצמה. התובעת מסרה לפסיכולוגית באותו מועד
 20 כי היא רצה ומשחקת רגיל עם חברות ו"בסה"כ חזרה לשגרה". בשנים שחלפו מאז התאונה ועד
 21 היום, הוכיחה התובעת הצטיינות בלימודיה, בתפקודה החברתיים ואף בספורט תחרותי המצריך
 22 כושר פיסי ומנטאלי. התובעת העידה כי נבחרה להשתתף במשלחת בית ספרית לחו"ל, כי היא
 23 מתאמנת בכדוריד 3 – 4 פעמים בשבוע משך כשעה וחצי בכל פעם ואף בית המשפט התרשם כי
 24 התובעת נערה חיובית, נמרצת ואקטיבית. התובעת אינה טוענת לבעיות רגשיות כלשהן או לנכות
 25 נפשית בעקבות התאונה. מאידך, התרשמתי כי התובעת אינה "נלהבת" לחשוף את הצלקות. גם
 26 במהלך משחק או אימון כדוריד, התובעת לבושה במכנסיים המגיעים עד לברכיה ומכל מקום,
 27 אינם חושפים את הצלקת בישבן.
 28



בתי-המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

14. כל אלו אנו יודעים כיום. ואולם, התובעת טרם הגיעה לגיל 15. אין לשלול כי עם התבגרותה, ועל אף מיקומן המוצנע של הצלקות, הן תיצורנה לה בעיית תעסוקה, תרתענה מעסיקים פוטנציאלים במקצועות פוטנציאלים מלהעסיקה. זאת לדעת, בחברה הישראלית, בשוק תחרותי הממתג מוצרים כמו גם בני אדם לעיתים, שוק בו החזות הנאה משמעותית [לטעמי, לעיתים, אף יותר מכישורים], עשייה להיות פגיעה בנכוונות העסקה של התובעת במקומות אלו ואחרים [ראו אמירתו של בית המשפט בע"א [מח – ת.א.] 2823/01, אליהו נ' תקוה ואח', מתוך אתר נבו]. זאת ועוד, היום בכתה ט' – התובעת תלמידה מצטיינת ופעילה. למרבה הצער, לא ניתן לנבא את מידת ההצטיינות של נערה בגיל זה, כאשר תתבגר ותעמוד מול מטלות ועומסי לימודים מאסיביים, כמו גם דרישות חברתיות כאלה ואחרות. כפי שלא ניתן לטעמי לסטות בנסיבות אלה, כלפי מעלה, מנוסחת הפסד המבוססת שכר ממוצע במשק [מה שפועל ל"טובת" הנתבעות] [ע"א 10064/02, רים אבו חנא נ' מגדל חב' לביטוח בע"מ והאסמכתאות שם, מתוך אתר נבו] לא ניתן גם לסטות מהנחה זו ולנבא המשך הצטיינות לאורך הדרך וההתבגרות [מה שצריך לפעול ל"טובת" התובעת]. אשר על כן בהיעדר טעם לסטות, אני סבורה עדיין כי התובעת נהנית מנוסחת ה"ממוצע" ויהיה עליה לפלס את דרכה בשוק העבודה ככל אזרח ממוצע אחר.

14. יחד עם זאת, אין להתעלם כאמור ממיקומן המוצנע של הצלקות, מהעובדה כי משמעותן, בעיקר בתחום האסתטי ומחובת הקטנת הנוק החלה על התובעת, לנתב עצמה לעיסוק במקצועות בהם פחותה חשיבות נכותה ופגיעתה. התובעת הגישה פסיקה מגוונת לעניין הפסדי השתכרות לעתיד אך רובה עסקה בצלקות פנים. בת.א. 1412/98 [מח – ירושלים] חנאן נ' מדינת ישראל [מתוך אתר נבו] פסק בית המשפט לתובעת, אשה צעירה שנפגעה כתוצאה מהתרשלות כוחות הביטחון ונגרמו לה צלקות מכערות בבטנה ובאמת ידה, סכום גלובלי של 150,000 ₪. ואולם באותו עניין מצא בית המשפט כי התובעת לא שבה לעסוק בספורט לאחר הפגיעה, היא חוותה בושה ומגבלות בחייה החברתיים והזוגיים, כשלה בניסיונה לעבוד, נפגעה יכולתה לנהל את ביתה ו"תחושת הגירוד [של הצלקות, י.ה.] ... שאין ספק שגורמת לה להפרעה ממשית בניהול אורח חיים נורמלי, יש בה כדי להשפיע על תפקודה ... יש לקבוע את נכותה התפקודית בשיעור של 10% לצמיתות". שונים פני הדברים בענייננו וכבר עתה אנו רואים שהתובעת מתפקדת היטב ואף מעבר לכך במטלות היומיומיות הרגילות לגילה. בת.א. [של – ירושלים] 7443/99, ברכה נ' מלון נירוונה [להלן – "עניין נירוונה", מתוך אתר נבו] פסק חברי, כב' השופט וינוגרד לתובעת שנגרמו לה



בתי-המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

- 1 צלקות גוף בחלק הפנימי של ירכיה, סך של 90,000 ₪, אך זאת לאחר שהנכות הדומיננטית
2 הועמדה של 20% בתחום הנפשי.
3
- 4 15. מצאתי לפסוק לתובעת סכום גלובלי של 50,000 ₪ בגין אב נזק זה.
5
- 6 16. עזרת הזולת והוצאות לעתיד – לא מצאתי ביסוס כלשהו לצרכים אלה ואינני פוסקת לתובעת
7 סכום כלשהו בגינם.
8
- 9 17. **כאב וסבל** - אין ספק שהתובעת חוותה סבל וכאב ממשיים במלוא מובן המילה בעת התאונה.
10 אין לי אלא להפנות לנסיבות התאונה, לרסיסי הזכוכית שננעצו בגופה הרך במפתיע
11 וב"השתפדותה" עליהם כדי כך שהיה צורך לחלצה באמצעות אנשים אחרים. סבל וכאב נוספים
12 היו מנת חלקה של התובעת במהלך הטיפולים הקשים בבית החולים, ריבוי הפציעות, הניתוחים
13 בהרדמה מלאה וכלל נסיבות העניין. למזלה של התובעת, שבה לתפקוד מלא לגילה מספר חודשים
14 לאחר התאונה.
15
- 16 18. אין צורך בחוות דעת מומחה או לקביעת נכות רפואית בתחום הנפשי על מנת להסיק כי
17 מיקומן של הצלקות אמנם מוצנע, אלא שבעתיד, עם התבגרות התובעת, עשויות הצלקות לפגוע
18 בדימויו השלם של גופה, בפרט לאור מינה ודרישות החברה שלנו, עליהן עמדתי לעיל בהקשר
19 תעסוקתי. משמעותה של הצלקת בישבן עשויה לבוא בעתיד לביטוי במהלך חיי זוגיות ואינני
20 מוצאת להרחיב בעניין זה. אין חולק כי מצבן של הצלקות לא צפוי להשתפר בעתיד. התובעת
21 נדונה לחיות עם צלקותיה עד יום מותה. **בעניין נירונה** נפסקו לתובעת סך של 200,000 ₪ בגין אב
22 נזק זה, זאת על רקע סבל ונכות נפשיים מתמשכים במהלך שנת ההחלמה כמו גם מגמת הפסיקה
23 להעלות את רף הפיצוי בגין אב נזק לא ממוני. מצאתי לפסוק לתובעת 150,000 ₪ בגין אב נזק זה.
24
- 25 עד כאן הדיון ביחסי התובעת והנתבעות. כעת – להודעה לצד ג'.
26
- 27 **ראיות ומסקנות**
- 28 19. הנתבעות לא הביאו עדים או ראיות מטעמן. הן נסמכו על עדות המלווה ועל גרסת התובעת
29 כפי שנמסרה לפסיכולוגית. התובעת מסרה, בשיחתן מ – 29.7.02 כי "שחינו ושיחקנו, השפריצה



בתי-המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

1 עליו [על החבר, בנה של המלווה, י.ה.]. בברכה הפנימית, הוא הלך להגיד אותה לאמא שלו, הוא
2 רצה לתפוס אותה אז רצה, עלתה במדרגות כשיוצאים מהברכה ואח"כ עוד קצת רצפה, רצתי,
3 ראתה זכוכית קרובה לפנים וראתה אותה [בהתחלה לא ראתה זכוכית] החליקה בלי קשר
4 לזכוכית ואז נכנסה בתוך הזכוכית".

5
6 20. המלווה, צד ג', לקחה את התובעת ובנה לברכה והשגיחה עליהם. אולם היא העידה שלא היה
7 מדובר בהשגחה שוטפת וצמודה. אין חולק כיום כי התובעת ידעה לשחות מצוין [כך העידה אמה]
8 ולא נזקקה להשגחה בתוך הברכה. באשר להשגחה מחוץ לברכה והיא הרלוונטית לענייננו, נוכח
9 נסיבות התאונה, העידה המלווה כי הילדים שוטטו בשטח הקפיטריה או הלכו לשירותים או
10 לקנות מזון, בהיותם בני כ- 8, הניחה שאינם זקוקים לליווי צמוד. עוד העידה המלווה בתשובה
11 לשאלות בית המשפט, כי המרחק בין מקום ישיבתה על כסא, בסמוך לפני התאונה לבין הדלת בה
12 התנגשה התובעת הוא מטרים ספורים וכי היא לא ראתה מרדף של בנה אחרי התובעת, אף לא
13 ראתה אם התובעת רצה או הלכה אל הדלת. היא אף לא ראתה את התרחשות התאונה אלא
14 נזעקה למשמע הרעש. התובעת מסרה כאמור שרצה אל הדלת אך המלווה לא ראתה זאת. לא
15 אוכל לקבוע שהמלווה ראתה את התובעת רצה אל הדלת. אני מוכנה לקבל שהתובעת רצה אל
16 הדלת, המלווה לא הבחינה בכך ומצידה לא ראתה זאת. השאלה היא מה מידת הפיקוח וההשגחה
17 המוטלת על המלווה בנסיבות העניין. האם בכל עת שהתובעת רצה מחוץ לברכה, לכיוון שטח
18 המהווה חלק ממתקני הברכה וסגור בדלת זכוכית, עליה לתפוס אותה ולמנוע ממנה לרוץ? האם
19 בכל מצב? האם העובדה שהתובעת החליקה לדבריה ללא קשר להתנגשות בדלת הזכוכית מחייבת
20 קביעת התרשלות של המלווה?

21
22 21. הלכה פסוקה היא כי כאשר מלווה, בן משפחה או זר, לוקח תחת אחריותו ילד שאינו ילדו,
23 קמה לו לעיתים חובת זהירות הזזה בהיקפה לזו המוטלת על הורה [ע"א 4597/91, קיבוץ אפיקים
24 נ' חי כהן, פד"י נ [2] 111, 125, להלן - "עניין אפיקים"]. ההשגחה נחוצה בין היתר, עקב השוּבבות
25 ונטילת הסיכונים הבלתי מודעת של ילדים קטנים. יחד עם זאת, קביעת ההתרשלות של המשגיח,
26 נקבעת לטעמי לפי הסיכונים בשטח ולפי הצפי להתממשות סיכונים. בכלל זה, הימנעות המשגיח
27 מבדיקת קיומם של סיכונים.

28



בתי המשפט

א 012000/06

בית משפט השלום תל אביב-יפו

תאריך: 21.1.09

בפני כב' השופטת יעל הניג

1 22. לטעמי, בנסיבות העניין, אין די בקביעה שלו הייתה המלווה עוצרת את התובעת מריצתה,
2 התאונה לא הייתה מתרחשת. אין די בקביעת קשר סיבתי עובדתי מהסוג של "גורם בלעדיו אין".
3 הרי לולא הגיעו לבריכה, גם אז לא הייתה התאונה מתרחשת. השאלה היא שאלה של קשר סיבתי
4 משפטי - האם הייתה המלווה לצפות את התרחשות התאונה ולו בקווים כלליים, כפי שהתרחשה?
5 האם הייתה המלווה יכולה לדעת ולצפות כי ריצת התובעת אל הקפיטריה או השירותים, הינה
6 מסוכנת כשלעצמה? אני סבורה כי התשובה שלילית. ודוק, התובעת לא נפגעה עקב החלקתה
7 כתוצאה מהריצה עצמה ואף לא מעצם התנגשותה בדלת, אלא מהתרסקות זכוכית הדלת הבלתי
8 מחוסמת ובלתי בטיחותית.

9
10 23. להבדיל מהבריכה בעניין אפיקים, אל מימיה הרדודים קפץ התובע קפיצה חריגה ולא זהירה,
11 לאחר שקפץ לפני כן מספר קפיצות כאלו, לא מצאתי חריגות כלשהי בריצת התובעת [גם לא
12 התבררה, לאור הסכמת הנתבעות להודות בחבותן, מהירות ריצתה של התובעת ויכולתה הפיסית
13 של המלווה לעצור אותה], לא מצאתי גם שהיה על המלווה לצפות ולהבין כי דלת הזכוכית סגורה,
14 ודאי לא מחוסמת. נוכח אלה, אין לי אלא לקבוע כי הנתבעות לא הוכיחו כי היה בנסיבות שקדמו
15 לתאונה סיכון מסוג הסיכונים שהתממש בתאונה.

סוף דבר

16
17
18 24. התביעה מתקבלת.
19
20 24.1. הנתבעות תשלמנה לתובעת יחד ולחוד את נזקיה בסך 206,000 ₪ בצירוף שכ"ט עו"ד בסך
21 40,000 ₪ והמע"מ החל.

22
23 24.2. כן תשלמנה הן כאמור את אגרות המשפט ואת עלויות חוות הדעת הרפואית והבטיחות
24 מטעם התובעת. אמנם חוות הדעת לא הוגשו לבית המשפט לאור הסכמת הנתבעות לנכות
25 הרפואית ולכשל הבטיחותי, אך התובעת הוציאה הוצאות אלה עבור ניהול תביעתה והסכמת
26 הנתבעות הושגה רק לאחר הוצאתן בפועל. התובעת אינה צריכה "לספוג" עלויות אלה.

27
28 25. ההודעה לצד ג' נדחית. הנתבעות תשלמנה לצד ג' יחד ולחוד שכ"ט עו"ד בסך 10,000 ₪
29 והמע"מ החל.